

[Undervisningsministeren.]

vide Forslaget paa Grund af dets Realiteter, fordi det paa saa mange Punkter var saa ganske afvigende fra min og Flertallets Opfattelse, at jeg slet ikke kunde gaa ind derpaa. Men dernæst havde jeg Lejlighed til at underkaste det en ganske saglig Kritik paa en Mængde enkelte Punkter og vise, at det i Virkeligheden kun var et tidligere Ændringsforslag, ganske forældet, stillet i Folketingsudvalget til et tidligere Regeringsforslag, der nu ikke længere forelaa, og at det derfor var umuligt affattet paa en hel Række Omraader. Jeg skal her kort vise det, og jeg skal gøre det, fordi det ærede Medlem har talt om Usømmelighed og Uværdighed.

Hvad mener dette høje Tings Medlemmer om en Usømmelighed, en Uværdighed, en Overfladiskhed som den, det ærede Medlem og hans Partifæller gør sig skyldig i ved nu at stille dette Forslag principalt, efter at jeg i det andet høje Ting — hvad de kunde have læst i Landstingstidende, hvis de ikke var til Stede — har underkastet Forslaget denne Kritik, som jeg her skal gentage?

Lad mig begynde med § 4, om Skolekommissionens Beføjelse; der mangler en meget vigtig Bestemmelse, som findes i Regeringens og i Landstingets Forslag, om, at Skolekommissionen skal høres. — I § 9 foreslaas nu — ogsaa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen er med — følgende Stykke:

„Kommunalbestyrelsen udarbejder Kommunens Skoleplan efter indhentet Forslag fra Skolekommissionen og indsender den gennem Skoledirektionen til Undervisningsministeren til Stadfæstelse, hvilken Stadfæstelse vil være at give, for saa vidt den ikke er i Strid med Lovgivningen vedrørende Folkeskolen.“

Jeg ser bort fra Sproget, hvor „den“ gaar paa Stadfæstelse og ikke paa Planen, altsaa et skrækkeligt Sprog, et umuligt, fuldkommen umuligt Sprog, men holder mig til Indholdet, som er ganske urigtigt, for Ministeriet skal ikke blot tage Hensyn til Lovgivningen i en saadan Sag, men ogsaa til Praksis og til mange andre Forhold. Hvis det f. Eks. i en Skoleplan indstilles, at en Kommunalbestyrelse vil nedlægge en Række Lærerindeembeder og i Stedet for oprette Lærerembeder, og der er en Tendens, en overdreven Tendens i den Retning, saa er dette ikke ulovligt, men Ministeriet er altid hidtil skredet ind derimod og vil fremdeles gøre det.

I § 11 staar der, at

„Skoledirektionen fører Tilsyn med, at de paagældende Bestemmelser,“ det skal være „de gældende Bestemmelser“. Man kan sige, det er en Trykfejl, men naar man optrykker Forslaget her, hvorfor saa ikke benytte Lejligheden til lige at rette saadanne Fejl? Men man har simpelt hen taget den Sats, der stod i Rigsdagens Trykkeri, og trykt den op uden at gøre sig den Umage blot at læse den igennem, for ellers vilde man være standset ved dette.

Forslaget har fremdeles en § 20, der forudsætter en Ændring i Folkehøjskoleloven. Forudsætningen for denne Ændring i Folkehøjskoleloven er imidlertid bortfaldet efter den Enighed, der er opnaaet mellem de tre Partier i Landstinget. De ærede Medlemmer foreslaar alligevel denne § 20, men glemmer at stille den nødvendige Ændring til Højskoleloven.

Jeg kommer til § 31, Stk. 3, hvor der tales om Skolenævnets Medlemmer, om, hvem der eventuelt skal udtræde af Skolenævnet; det skal den, der bliver

„dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning eller, for saa vidt angaar Tiden efter Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, er frakendt borgerlige Rettigheder uden at have gen erhvervet disse“.

Det var en Paragraf, der havde sin Mening inden den nye borgerlige Straffelovs Ikrafttræden, men som er uden Mening, ganske meningsløs nu, efter at den er traadt i Kraft, idet der ikke længere kan være Tale om saadan noget som at være dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning, men kun kan blive Tale om Bestemmelser i den nye borgerlige Straffelov af 15. April 1930, som er traadt i Kraft. Man trykker uden videre et tidligere Forslag op, uden at gøre sig den Umage at se, om der i Mellemtiden er sket noget, der kræver Ændringer deri.

Jeg kommer saa til § 37, den er af mere saglig Karakter ... nej, lad mig gemme den et Øjeblik, den hører et andet Sted hen. Jeg gaar til § 41, hvor der staar følgende — det gjorde jeg i øvrigt ganske let og forbigaaende opmærksom paa i det andet høje Ting, uden at lægge stor Vægt derpaa:

„Finder Skoledirektionen, at Skolens Undervisning i de i § 40, Stk. 3, nævnte Fag ikke kan staa Maal med, hvad der almindelig kræves i Folke-